

ОСАДЧА М.М., магістрантка

Науковий керівник – ПІДДУБНЯК О.В., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ ТА ГЕМАТОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ ЗА ПАНКРЕАТИТУ В СОБАК

Встановлено, що панкреатит у собак проявляється загальним пригніченням, болем при пальпації області епігастрію, анорексією, блюванням, дегідратацією, анемічністю видимих слизових оболонок, підвищенням температури тіла, діареєю, тахікардією і тахіпноє. За гематологічного дослідження виявили олігоцитемію, олігохромемію, гіпопротеїнемію, гіпоальбумінемію, гіпербілірубінемію, гіперферментемію α -амілази, АЛАТ і АсАТ.

Ключові слова: собаки, панкреатит, біль, блювота, олігоцитемія, гіпопротеїнемія, гіперферментемія.

Панкреатит є однією найбільш актуальних проблем ветеринарної гастроентерології. Згідно визначенню деяких фахівців, «панкреатит – це загадковий процес із неясним патогенезом, непередбачуваною клінічною картиною та нез'ясованим перебігом» [1, 2]. Отже, діагностика та лікування цієї патології потребує значних практичних навичків, які невід'ємно пов'язані із необхідністю глибоких знань не тільки з питань внутрішніх хвороб, але й патологічної фізіології, фундаментальної та клінічної біохімії, функціональної діагностики та фармакології [3, 4]. Останнім часом у собак все частіше проявляється панкреатит, який не є запаленням у розумінні цього терміну, а виникає за дії різних факторів і активації ензимів у паренхімі підшлункової залози та її протоках з наступним перетравленням тканини органу із виникненням некрозу [5, 6]. Тому **мета** нашої роботи була сучасна оцінка клініко-діагностичних критеріїв у собак за панкреатиту.

Об'єктом дослідження були хворі собаки різних порід (німецька вівчарка, стафордширський тер'єр, цвергшнауцер, доберман) віком від 1 до 10 років. Тварин годували готовими кормами (у 33,3 % випадках) або домашньою їжею (у 66,7 %). У всіх тварин, хворих на панкреатит, відмічено порушення правил годівлі (згодовування недоброякісних та зіпсованих кормів, різка зміна раціону, напування тварин водою низької якості тощо), що призводило до надлишкової маси тіла та розвитку порушень з боку шлунково-кишкового каналу. Слід зазначити, що панкреатопатію діагностували у собак в результаті пізнього звернення власників тварин у ветеринарну клініку.

У тварин відмічали сильне пригнічення та больову реакцію в епігастрії. Цей біль не посилювався за глибокого вдиху і кашлю, який можна диференціювати від холециститу, виразки шлунку або ентероколіту. У собак встановили часту блювоту, що поновлювалася після кожного прийому води. Під час нападів блювоти біль у череві посилювався. У 66,7 % тварин панкреатит проявлявся діареєю, калові маси рідкі, смердючого запаху і сірого кольору. У 33,3 % собак актив дефекації взагалі не спостерігали, що зумовлено антиперистальтикою і парезом кишечника. У хворих собак виявили анорексію, анемічність кон'юнктиви, гіпертермію (до 41,0 °С), тахікардію і тахіпноє.

За сонографічного дослідження – дифузне збільшення підшлункової залози, запалення та набряк тканин, нерівність і нечіткість контурів за рахунок інфільтрації парапанкреатичної зони. В залозі виявляли гіпоехогенні зони, розташовані дифузно понад 1 см в діаметрі, які зайняли від 15 до 50 % об'єму органу.

За морфологічного дослідження крові встановили олігоцитемію, олігохромемію, низькі значення гематокриту, підвищене ШОЕ. За біохімічного дослідження крові встановили гіпопротеїнемію, гіпоальбумінемію (21,3 % від загального білка), збільшення загального білірубину ($8,23 \pm 1,2$ мкмоль/л), гіперферментемію α -амілази (в 2,8 рази), АЛАТ (в 1,8) і АсАТ (в 2,1 рази).

Таким чином, у собак за панкреатиту відбуваються зміни не тільки клінічного статусу, а й змінюється істотно гематологічний профіль крові, на що вказують олігоцитемія, олігохромемія, гіпопротеїнемія, гіпоальбумінемія, гіпербілірубінемія, гіперферментемія α -амілази, АЛАТ і АсАТ.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мейер Д. Ветеринарная лабораторная медицина. Интерпретация и диагностика / Д. Мейер, Дж. Харви; [пер с англ «Софион»]. М.: Софион, 2007. 456 с.
2. Ниманд Х.Г. Болезни собак / Х.Г. Ниманд, П.Ф. Сутер. [пер. с нем.]. М., Аквариум-принт, 2004. 816 с.
3. Современный курс терапии Кирка/ Р. Кирк, Дж. Д. Бонагура. – М. : ООО «Аквариум принт», 2005. 1376 с.
4. Йинь С.А. Полный справочник по ветеринарной медицине собак и кошек. М.: Аквариум-Принт, 2008. 1017 с.
5. Інформативність сонографічного дослідження у діагностиці захворювань підшлункової залози собак / О.П. Тимошенко і др. Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун. Біла Церква, 2007. Вип. 44. С. 159–162.
6. Clinical Utility of Diagnostic Laboratory Tests in Dogs with Acute Pancreatitis: A Retrospective Investigation in a Primary Care Hospital / Yuki, M. et al. Journal of Veterinary Internal Medicine. 2016. 30 (1). P. 116–122. Doi: <https://doi.org/10.1111/jvim.13660>

УДК 619:616.1:636.7

ОГЛЬКО Р.А., магістрант

Науковий керівник – **ВОВКОТРУБ Н.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДИЛАТАЦІЙНА КАРДІОМІОПАТІЯ У СОБАК: ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ

У науковій тезі розкрито діагностичні алгоритми за дилатаційної кардіоміопатії у собак, проаналізовано зміни електрокардіографічного дослідження. При цьому встановлено подовження в 2 рази шлуночкового комплексу QRS вірогідне подовження тривалості зубця Т у хворих собак до $0,16 \pm 0,13$ проти $0,07 \pm 0,009$ с у клінічно здорових ($p < 0,001$). Досліджено позитивний терапевтичний ефект схеми, яка включала енап, ветмедин (пімобendan), фуросемід, еуфілін і рибоксин.

Ключові слова: дилатаційна кардіоміопатія, собаки, електрокардіографія, аритмія

Дилатаційна кардіоміопатія – достатньо поширене кардіологічне захворювання собак. Поява нових сучасних методів діагностики дозволила значно збільшити частоту виявлення даної патології. Поширеність дилатаційної кардіоміопатії (ДКМП) у загальній популяції собак становить 0,5 % [1] і частіше зустрічається серед великих та гігантських порід (24–45%), зокрема серед доберманів, боксерів, ньюфаундлендів, німецьких вівчарок тощо. ДКМП може мати генетичну етіологію, особливо в порід, у яких зустрічається спадкова висока захворюваність [2, 3].

ДКМП відноситься до хвороб з досить важким перебігом і несприятливим прогнозом, а медикаментозне лікування ефективно лише на ранніх стадіях. ДКМП характеризується вираженою дилатацією камер серця та порушенням систолічної функції шлуночків за відсутності порушень коронарного кровообігу, вроджених аномалій розвитку, клапанних вад серця, системної та легеневої артеріальної гіпертензії та захворювань перикарда. Зниження скоротливості шлуночків (систолічна дисфункція) – основний функціональний дефект у собак з ДКМП. Прогресуюча дилатація камер серця (ремоделювання) розвивається внаслідок того, що систолічна насосна функція і серцевий викид погіршуються та відбувається активація компенсаторних механізмів симпатичної нервової системи, нирок і ендокринної системи [4].

Електрокардіографія є цінним методом інструментальної діагностики хвороб серця у тварин [5]. Цей метод дозволяє виявити не тільки різні блокади та порушення серцевого ритму, але й підвищену електричну активність передсердь та шлуночків і навіть порушення метаболізму та гіпоксію міокарда [6]. Діагностична цінність даного методу залежить від